

Vítr ji svíral stále těsněji. Elsa netušila, co dělat. Nakonec instinktivně rozpráhla ruce a nechala volný průchod své kouzelné moci. Led a sníh vytvářely kolem Elsy překrásné ledové sochy. Každá z nich představovala okamžik uložený hluboko v královnině mysli.

„Voda má paměť,“ zopakoval Olaf, který právě pochopil, co věta v knize, co kdysi četl, znamenala.

Jedna ze soch okamžitě přitáhla Anninu pozornost. Zobrazovala dívku, která v náručí držela mladého prince Agnarra.

